

Patrick Fore/Unsplash

Hoe de Zeven Mysteries Onthuld Werden (Vijfde Deel)

Mysterie der eeuwen (Introductie)

- Herbert W. Armstrong
- [31-05-2018](#)

Vervolg van [Hoe de Zeven Mysteries Onthuld Werden \(Vierde Deel\)](#)

S

trijd op leven en dood

Het betekende ware bekering, want nu zag ik in dat ik Gods wet had geschonden. Ik had me tegen God verzet. Het betekende omkeren om de weg van god te volgen, de weg van Zijn Bijbel, leven volgens ieder woord in de Bijbel, in plaats van volgens de wegen van de maatschappij of de begeerten van het vlees en van ijdelheid.

Het was een kwestie van welke weg ik voor de rest van mijn leven zou volGenesis Ik had beslist detweesprong bereikt!

Maar ik was neergeslaGenesis God had dat teweeggebracht, hoewel ik mij dat toen niet realiseerde. Herhaalde zakelijke tegenslagen, mislukking op mislukking, hadden mijn zelfvertrouwen vernietigd. Ik was geestelijk gebroken. Mijn ego wilde niet sterven. Het wilde proberen weer uit de smadelijke nederlaag op te staan om eens te meer de brede en populaire weg van ijdelheid en van deze wereld te bewandelen.

Ik had van deze wereld deel uitgemaakt. Destijds besepte ik niet dat dit niet Gods wereld is, maar die van Satan. Ik kwam tot het besef dat het aanvaarden van Gods waarheid betekende uit deze wereld te worden geroepen, deze wereld en haar wegen te verwerpen, evenals het grootste deel van mijn vrienden en relaties in deze wereld. Het opgeven van deze wereld, haar wegen, belangen, plezier, was als sterven. En ik wilde niet sterven. Een van de zwaarste testen waarmee iemand die door God wordt geroepen geconfronteerd wordt is, denk ik, het opgeven van deze wereld en het deel uitmaken daarvan. Maar nu wist ik dat de weg van deze wereld verkeerd was! Ik wist dat haar uiteindelijke strafde dood is. Maar ik wilde *nu* niet sterven! Het was echt een strijd om het leven—een strijd op leven en dood. Tenslotte verloor ik die strijd, zoals ik in de recente jaren alle wereldse slagen heb verloren.

In uiterste wanhoop deed ik een beroep op Gods genade. Als Hij mijn leven kon gebruiken, zou ik het aanHem geven, niet in een fysieke zelfmoord, maar als een *levend* offer, dat Hij kon gebruiken als Hij dat wenste. Voor mij was het niet langer iets waard. Ik beschouwde mezelf als slechts een waardeloos stuk menselijk afval, niet eens de moeite waard op de afvalhoop te worden geworpen.

Jezus Christus had met Zijn dood mijn leven gekocht en betaald. Het behoorde Hem toe, en nu zei ik tot Hem dat Hij het kon nemen!

Vanaf toen was dit verslagen, nergens voor deugende leven van mij voorGod. Ik zag niet in hoe het voor Hem van enige waarde kon zijn, maar het was van Hem om het als Zijn instrument te gebruiken, als Hij dacht dat Hij het zou kunnen gebruiken.

Vreugde in de nederlaag

Deze overgave aan God—deze bekering, dit opgeven van de wereld, van vrienden en relaties, en van alles—was de bitterste pil die ik ooit heb geslikt. Toch was 't het *enige* medicijn in mijn hele leven dat ooit genezing heeft gebracht!

Want ik begon mij daadwerkelijk te realiseren dat ik in deze totale nederlaag een vreugde vond die met geen pen te beschrijven was. Ik had werkelijk vreugde gevonden in het bestuderen van de Bijbel in het ontdekken van nieuwe waarheden, die tot dan toe voor mijn bewustzijn waren verborgen. En met de overgave aan God met complete bekering vond ik onuitsprekelijke vreugde in het aanvaarden van Jezus Christus als persoonlijke Verlosser en mijn huidige Hogepriester.

Ik begon alles in een nieuw en ander licht te zien. *Waarom* moest het een moeilijke en pijnlijke ervaring zijn mij aan mijn Schepper en mijn God over te geven? *Waarom* was het pijnlijk me over te geven teneinde Gods juiste wegen te gehoorzamen? *Waarom*? Ik kwam nu tot een nieuwe visie op het leven.

Op een of andere wijze begon ik te beseffen dat er een nieuwe omgang en vriendschap in mijn leven was gekomen. Ik begon mij bewust te worden van een contact en omgang met Christus, en met God de Vader.

Wanneer ik de Bijbel las en bestudeerde, sprak God tot *mij* en ik hield er nu van te luisteren! Ik begon te bidden en ik wist dat ik in gebed met God sprak. Ik kende God nog niet erg goed. Maar men leert elkaar *beter* kennen door doorlopend contact en voortdurend met elkaar te spreken.

Ik ging dus door met het bestuderen van de Bijbel. In artikelvorm begon ik op te schrijven wat ik leerde. Ik vermoedde toen niet dat deze artikelen ooit zouden worden gepubliceerd. Ik schreef ze voor mijn eigen genoegen. Het was een manier om meer van de studie te leren.

Met de apostel Paulus kan ik nu zeggen „dat het evangelie, hetwelk door mij verkondigd is, niet is naar de mens. Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus... Maar toen het Hem (God) behaagd had, Zijn Zoon in mij te openbaren... ben ik geen ogenblik te rade gegaan met vlees en bloed; ook ben ik niet naar [een theologisch seminarie gegaan, maar ik werd onderwezen door Jezus Christus, het Woord van God (in druk)]” (Galaten 1:11-12, 15-17).

Daarom heb ik gezegd dat de ervaring, waaraan ik tijdens die oorspronkelijke, intensieve studie zo pijnlijk werd onderworpen, in het leven en in onze tijd uniek was. Ik ken in deze wereld geen enkele godsdiensteleider die op een dergelijke wijze tot zijn leer is gekomen. De religieuze leerstellingen van deze wereld komen niet van God! Alleen God is onfeilbaar juist!

In de lente van 1927 onderging ik een complete reiniging van mijn verstand! Mijn denken werd *schoongeveegd* van vroegere veronderstellingen en overtuigingen—ik was door een pijnlijke ervaring heen gegaan.

Tweemaal was een winstgevende zaak ingestort, waardoor ik gefrustreerd achterbleef.

Vervolgens werd ik tot de erkenning gebracht, dat al mijn godsdienstige overtuigingen tegengesteld waren aan de waarheid van God. Niet alleen wat ik had geloofd, maar ook wat de kerken geloven!

Ik had een tuchtiging gehad! Ik was tot besef van mijn eigen nietigheid en ontoereikendheid gebracht. Ik was door de grote Almachtige God *overwonnen*—tot ware *bekering* gebracht—en bovendien tot een nieuw rotsvast geloof in Jezus Christus en in Gods Woord gekomen. Ik was tot een volledige overgave aan God en aan Zijn woord gebracht.

Ik werd gedoopt, en het ontvangen van Gods Heilige Geest opende mijn verstand voor de onuitsprekelijke vreugde van het kennen van God en Jezus Christus van het kennen van waarheid en de warmte van Zijn goddelijke liefde!

Wat ik eens haatte, had ik nu lief. De grootste en boeiendste vreugde van mijn leven vond ik in het *voortdurend* uitgraven van goudklompen van waarheid uit Gods Woord. Er kwam nu een nieuw enthousiasme voor bijbelstudie.

En ik werd geleid tot begrip van Gods openbaring van deze zeven bijbelse mysteries die het denken van de mensheid hebben verbijsterd en tot het vinden van de ene en enig ware Kerk van God, die op de Pinksterdag van het jaar 31 door Jezus Christus werd opgericht.

Evolutionisten, opvoeders, wetenschappers en theologen hebben vergeefs gestreefd naar het oplossen van het mysterie der eeuwen—het ontstaan der materie, het universum, en wat de mens betreft—het mysterie van de mensheid—van ontzagwekkende menselijke prestaties, paradoxaal gepaard gaande met menselijk kwaad—van grote geesten die ongelofelijke dingen tot stand brachten, terwijl ze niet in staat waren om de menselijke problemen op te lossen.

Ik zal nu, aan de lezer zeven belangrijke mysteries onthullen die de hele mensheid hebben verbijsterd. ■

Wordt vervolgd ...

**Download of bestel nu
uw gratis exemplaar van**

Mysterie der eeuwen

door hier te klikken.